

Николай Лилиев

На денят под безплодните
крясъци...

На денят под безплодните крясъци,
на нощта под безбродний покров,
ти ще спиш, навестена от блясъци,
моя нежна, безбрежна любов,

ще зовеш, безнадеждна, възмездие,
ала глух ще остане светът,
и венци от далечни съзвездия
ще отминат предвечний ти път,

ти ще спиш сред безумни видения,
и над твоите скръбни земи,
позорени от срамни падения,
безутешния дъжд ще ръми.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7729>]